

Arne Nielsen (KRF):

På baggrund af, at ca. hver 7. dansker har den danske folkeskole som daglig arbejdsplads, var det beskæmmende at opleve, at hverken statsministeren i sin åbningstale eller det fremlagte folkekatalog fra regeringen omtalte den danske folkeskole med ét eneste reelt tiltag eller nogen udviklingsplaner.

Man kan og bør næsten relevant spørge: Har den siddende regering ingen folkeskolepolitik? Der er imidlertid ikke et øjeblik tvivl om, at folkeskolen står i en brydningstid og i en tid med helt nødvendige omlægninger, så skolen hele tiden kan leve op til det nødvendige behov for grunduddannelse af vore børn og unge.

I en tid, hvor flere og flere ikke skemalagte opgaver indplaceres i skolen, og hvor kommunerne skærer – og det er noget væsentligt – i timetallet, bliver de såkaldte redskabsfag som dansk og matematik, men også holdningsfag som kristendomskundskab og historie undervisningsmæssigt stadig mere udhulet med et faldende niveau til følge.

Det er i den forbindelse, at spørgsmålet er stillet og ønskes besvaret.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Når statsministeren ikke nævnte skolen i sin åbningstale, hang det naturligvis sammen med, at ethvert barn ved, hvor meget der foregår på feltet.

Der har været afholdt Sorømøder de sidste to år om kvalitet og om indholdsreformer i skolen. Der er et forsøgsprogram i gang til 400 mio. kr., hvoraf, hvad jeg har været glad for, ca. 100 mio. kr. er gået til danskforsøg. Det fører til, at ca. 70.000 skoleelever i 3. og 4. klasse i denne tid får ekstra dansktimer i forhold til, hvad deres forgængere fik. Der er også kommet nye læseplaner stort set hele vejen rundt.

Når det gælder historie, er faget jo igen blevet obligatorisk og har nu fået en virkelig god læseplan med et afsnit, der hedder centrale kundskabsområder, som opregner alle de perioder, børnene skal have et vist kendskab til, og som derved udelukker den pluklæsning, den emnelæsning, som jeg tror vi er mange der føler har taget overhånd i en periode.

Jeg synes, at netop når det gælder skolens allervigtigste fag, som er dansk, er der så meget i gang netop i øjeblikket, i dette år, som er FN's

læseår. Evalueringen af danskforsøgene er i gang. Dansk lærerforeningen har så sent som i dag taget et initiativ ved at udsende en spændende publikation om fortælletekster fra den tredje verden, og jeg ser det som et tegn på, at modviljen mod fortælling ud fra den tankegang, at fortælling er autoritær envejskommunikation, nu er blevet afløst af en langt mere åben holdning over for fortælling. Og fortælling er i øvrigt også blev opprioriteret i kristendomsundervisningslæseplanen.

Derfor synes jeg, at der på en række felter er grund til for både hr. Arne Nielsen og andre at glæde sig over den faglige kvalitetsudvikling, som er i gang, og som efter min mening er betydeligt vigtigere på længere sigt end de reformer, vi eventuelt kan finde på herinde i salen, for det gælder med skolen som med alt andet, at det altså ikke er på ordre fra politikere og ved hjælp af paragraffer, at man skaber forandring.

Nej, det er ved, at man på skolerne, i skolebestyrelserne, i de faglige foreninger tager en masse initiativer for at stramme niveauet op, og det er netop det, der sker i øjeblikket.

Arne Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, men jeg synes i og for sig ikke, at ministeren svarer på det spørgsmål, der er stillet, eller også vil ministeren ikke anerkende den realitet, at undervisningstiden bliver udhulet af nye områder, der lægges ind i undervisningen, f.eks. på AIDS-området, ligesom der kan være en masse sociale opgaver, der skal løses i forbindelse med familiestrukturen, når der er indvandrer- og flytningeelever i klassen.

Man har taget en masse nye opgaver ind i skolen, men man har ikke luget ud blandt de gamle opgaver, så man bliver ved med at dænge på. Det skal ses i relation til, at timetallet jo er blevet beskåret gennem årene og netop nu er udsat for en væsentlig tidsbeskæring, da kommunerne af økonomiske grunde må gøre det.

Det er rigtigt, at der har været mange gode tiltag i skoleregi i de seneste år, men det er, som om man er gået i stå og siger: Nu må vi se resultaterne. Imens løber udviklingen jo videre, og vi står så i det paradoks, at opgaverne læses på, men udviklingen står stille, og det er sådan set denne situation, jeg mener undervisningsministeren bør give en forklaring på hvordan han vil afhjælpe.